

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

לפני כב' הרשם הבכיר אייל דוד

התובעת
לוסין אבליאן
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן בשארי או אירית בשארי

הנתבעת
נגד
המבורג הפקות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רונן פריד

1

פסק דין

2

רקע

1. לפני תביעה במסגרתה מבקשת התובעת לחייב את הנתבעת, לשלם לה סך כולל של 75,000 ₪, בגין פגיעה בפרטיותה, בניגוד להוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981, פגיעה בקניינה בניגוד לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו ובניגוד להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979, על ידי שימוש בתמונתה ביישומון המיועד לקידום עסקי הנתבעת, כפי שיפורט להלן ;

8

9

טענות התובעת

2. התובעת עבדה כמלצרית במסעדת המבורגרים של הנתבעת בשם "המבורג" בקריית המדע, ברחובות, משלהי שנת 2011 ועד לסיום העסקתה בתחילת שנת 2014.

12

3. בשלהי שנת 2015, השיקה הנתבעת יישומון המיועד למכשירי טלפון ניידים שמטרתו קידום הפרסום לבאי המסעדה, הזמנת מנות, מקומות במסעדה ומשלוחי מזון. באתר המרשתת (אינטרנט) של הנתבעת ישנה הפניה לשימוש ביישומון, במסגרתו ניתן גם ליהנות מהנחה קבועה בשיעור 10%.

17

4. בחודש 2/16, נודע לתובעת לראשונה מפי חברתה יעל בארי, כי הנתבעת עשתה שימוש בתצלום שלה, בו היא נראית מוזגת בירה כאשר חולצתה החליקה וחשפה את כתפה. הצילום נעשה במהלך התקופה בה עבדה במסעדה, זאת, ללא ידיעתה וללא הסכמתה, לצורך קידום עסקי הנתבעת. תצלומה של התובעת, מהווה תמונת רקע מרכזית ביישומון ואף מלווה את המעברים בין האפשרויות השונות של היישומון. העתק מצילומי מעברי היישומון צורף כנספח א' לכתב התביעה.

24

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

1

5. התובעת מעולם לא נתנה לנתבעת הסכמה כלשהי במישרין או במשתמע לצילומה, או לעשיית שימוש כלשהו בתצלום זה או בתצלומים אחרים שלה מתקופת עבודתה אצל הנתבעת. דמותה של התובעת היא במוקד התמונה והמקור לבסיס הפרסום, דהיינו, השימוש בתמונתה הוא הופעתה החיצונית של התובעת שהיא אישה נאה בעלת חזות מצודדת. צילומה של התובעת אינו מקרי, אינו מציג את האווירה במסעדה; תפריט המסעדה או עיצובה; אלא מתמקד בחזותה החיצונית של התובעת בלבד.

8

6. הנתבעת פגעה באופן בוטה בפרטיותה של התובעת, בניגוד להוראת ס' 2 (6) לחוק הגנת הפרטיות ובניגוד להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט. מדובר באיסור גורף במהותו, על פיו צילום הפרט למטרת רווח ללא הסכמתו, פוגע בפרטיותו ואף נעשה למטרות רווח הנתבעת ולקידום השימוש ביישומון ובכך מהווה פגיעה בפרטיותה של התובעת.

13

7. התובעת מתנגדת מבחינה רגשית ואישית לשימוש בתצלומיה לצורך פרסום או קידום יישומון ולא הייתה מסכימה לכך גם תמורת תשלום כספי. השימוש שעשתה הנתבעת בתצלומה של התובעת מהווה פגיעה בקניינה, בניגוד להוראות חוק יסוד כבוד אדם וחירותו.

18

19

טענות הנתבעת

8. ס' 26 לחוק הגנת הפרטיות, קובע שתקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לפי חוק זה היא שנתיים. התובעת צולמה ביום 14.1.13 והיא ידעה היטב מהי מטרת הצילומים, כפי שיובהר להלן; סעיף 6 לחוק ההתיישנות תשי"ח-1958, קובע כי תקופת ההתיישנות מתחילה ביום בו נולדה עילת התביעה. התובעת הגישה את תביעתה ביום 1.5.16, כאשר תקופת ההתיישנות הסתיימה כבר ביום 14.1.15. לפיכך, יש לדחות את רכיב התביעה המבוסס על עילה של פגיעה בפרטיות.

26

9. הגשת התביעה מהווה ניצול לרעה של הליכי משפט, שכן התובעת הגישה תביעה על דבר של "מה בכך", ללא כל עילה, מבלי שנגרם לה נזק, מתוך תקווה שהנתבעת תירתע מניהול הליכים משפטיים, שמעצם טיבם וטבעם ממושכים ויקרים. זאת, לצורך "קניית שקט", אף מבלי שהתובעת זכאית לקבל ולו אגורה שחוקה אחת.

31

32

33

34

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

10. התובעת ידעה היטב על כך שהיא מצולמת במסגרת צילומים מקצועיים שנעשו בעת שעבדה אצל הנתבעת והסכימה לכך. התובעת אף ידעה והסכימה לכך שהנתבעת תעשה שימוש בתמונותיה, לצורך פרסום המסעדה במדיה הדיגיטלית.

הדיון בתביעה

11. התקיים לפני דיון הוכחות במסגרתו העידו התובעת בעצמה וחברתה גביעל בארי ומטעם הנתבעת העיד מנהלה מר אלון גרפיט.

המחלוקת בין הצדדים

12. א. האם התובעת ידעה על צילומה במסעדה כאשר עבדה אצל הנתבעת? ;
- ב. האם הסכימה לצילומים אלו ולפרסומם ברבים כל זאת לצורך קידום עסקי מסעדת הנתבעת? ;
- ג' 1. ככל שלא ניתנה הסכמת התובעת בהתאם לסעיפים א' וב' לעיל, האם הנה זכאית לקבלת פיצוי מהנתבעת בהתאם לחוק הגנת הפרטיות? ;
- ג' 2. האם התובעת זכאית לקבלת פיצוי מהנתבעת מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט? ;
- ג' 3. האם התובעת זכאית לקבלת פיצוי מהנתבעת בגין הפגיעה בקניינה בניגוד להוראות חוק יסוד כבוד האדם וחירותו? ;
- ג' 4. האם עילת התביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות התיישנה? ;

דיון והכרעה

13. כידוע, על התובע מוטל הנטל להוכיח את תביעתו בהתאם לעיקרון" המוציא מחברו עליו הראיה נטל ההוכחה הוא נטל הבאת הראיות נקבע במשפט האזרחי על פי " הטיית מאזן ההסתברות "לאחר שבית המשפט בוחן את מהימנותן של הראיות שבפניו, את דיותן ואת משקלן) רע"א 3646/98 כ. ו. ע. לבניין נ' מנהל מע"מ פ"ד נו. (2003)981(4)

14. ס' 2 לחוק הגנת הפרטיות, מגדיר מהי פגיעה בפרטיות :

2. " פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה :

- (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת ;
- (2) האזנה האסורה על פי חוק ;
- (3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד ;
- (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו.

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

(5) ...

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח.

ס' 3 לחוק מגדיר מהי הסכמה :

"הסכמה" – הסכמה מדעת, במפורש או מכללא;

(כל ההדגשות לעיל אינן במופיעות במקור והן שלי – א.ד.).

עדות התובעת

15. התובעת העידה כי רק במהלך חודש 02/16, נודע לה לראשונה על השימוש בתמונתה ביישומון של הנתבעת זאת מהודעה שקיבלה מחברתה גב' יעל בארי. לטענתה, היא לא פנתה לנתבעת באופן מידי בדרישה להסרת תמונתה מהיישומון. זאת, משום שהייתה המומה מהידיעה על כך. לכן, הפנייה הראשונה לנתבעת נעשתה עם הגשת כתב התביעה דנן. בנוסף, התובעת אישרה, כי ידעה שהצילומים במסעדה של הנתבעת נעשו על ידי צלם מקצועי, שצילם אותה מס' תמונות ללא התנגדות מצדה. אולם, התובעת העידה כי "מעולם לא אמרו לי שיעשה בהם שימוש" (ע' 9, ש' 24 לפרוטוקול). איש לא ביקש את רשותה לשימוש בתמונותיה לצורך הפרסום ביישומון ולא נמסרה לה כל הודעה על הפרסום (ע' 10, ש' 27-28 לפרוטוקול).

16. מעדותה של התובעת עולה כי צילומיה במסעדת הנתבעת נעשו בידיעתה ובהסכמתה המלאה. היא הייתה מודעת לכך שהצילומים במסעדה נעשים על ידי צלם מקצועי ואף שיתפה עמו פעולה כשחלק מהצילומים שלה ושל עובדים אחרים בוימו ע"י הצלם. זאת, בניגוד לנטען בכתב התביעה. יחד עם זאת, אין בעובדות אלו כדי להוכיח שהתובעת הסכימה לפרסום תצלומיה ברבים. מה גם שהתובעת הצהירה בס' 9 לתצהיר עדות הראשית כי הסכימה לצילומיה משום שסברה שמדובר בצילומי האווירה במסעדה ולא מעבר לכך.

עדויות של מר אלון גרפיט - מנהל הנתבעת

17. אלון חזר על הנטען בתצהיר עדותו הראשית לפיו הצילומים נעשו בהסכמתה ובידיעתה של הנתבעת. כמו כן, בטרם ביצוע הצילומים הוא כינס את צוות העובדים, הודיע להם על הצילומים ואף אמר כי אם מישהו מהם מתנגד לכך שיודיע לו (ע' 12, ש' 24-17 לפרוטוקול). אלון הדגיש, כי לו מי מהעובדים, לרבות התובעת, היה מתנגד לצילומים במתחם המסעדה, הוא לא היה מצולם, כך שלמעשה התובעת נתנה הסכמתה במשתמע לפרסום תמונתה ברבים.

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 16-05-1041 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

האם שימוש הנתבעת בתמונת התובעת ביישומון נעשה בהסכמתה אם לא?

18. כאמור לעיל, התובעת נתנה הסכמתה המלאה לצילומה במסעדה על ידי צלם מקצועי מטעם הנתבעת ואף שיתפה עימו פעולה. יחד עם זאת, אני דוחה טענת הנתבעת כי יש לראות בכך הסכמה במשתמע לשימוש בצילומי התובעת לצורך פרסום המסעדה ברבים, וזאת, אף ללא קבלת תמורה כלשהיא בגין הפרסום.

אני קובע שהייתה מוטלת חובה על הנתבעת לוודא היטב כי כל העובדים אכן מסכימים הן להשתתפותם בצילומים והן לשימוש בצילומים ברבים לצורך קידום עסקי הנתבעת. ניתן היה לעשות זאת בנקל, באמצעות החתמת העובדים ובכללם התובעת, על אישור מפורש לשימוש בצילומיהם באמצעי המדיה השונים, דבר אשר לא נעשה על ידי הנתבעת.

19. בעדותו טען מנהל הנתבעת, כי היחסים בינו לבין התובעת היו טובים וכי הייתה בת בית במסעדה בה ביקרה לעיתים. לטענתו, במהלך אחד הביקורים בשנת 2015 הוא הודיע לה, בעל פה, שבכוונת הנתבעת להעלות לאוויר יישומון ובו תמונתה כשהיא מוזגת בירה, לדבריו, התובעת השיבה לו "סבבה". כך שלמעשה היא נתנה בעל פה הסכמתה לפרסום.

20. אם אכן נכונה טענת מנהל הנתבעת, כי בשנת 2013, בטרם תחילת הצילומים, הוא כינס את כל עובדי המסעדה ובכללם התובעת, וקיבל את הסכמתם, בעל פה או במשתמע לצילומים ולשימוש בהם לצורך פרסום המסעדה, אזי מדוע מצא לנכון, לשאול את התובעת על כך פעם נוספת בשנת 2015.

מעבר לכך, היה מצופה כי מנהל הנתבעת ינצל הזדמנות זו, לצורך קבלת הסכמתה המפורשת בכתב של התובעת לשימוש בצילומיה ביישומון. הנתבעת לא הביאה ראיה כלשהיא כגון: הקלטה של התובעת או עדות של אדם נוסף לתמיכה בגרסתה על מתן הסכמתה. גם מנהל הנתבעת, הודה כי בדיעבד צדקה התובעת בכך שציינה כי היה על הנתבעת לקבל את הסכמתה המפורשת בכתב לשימוש בתמונותיה ביישומון (שו' 25 עמ' 13 בפרו').

לפיכך, אני קובע, כי הנתבעת לא הוכיחה כי התובעת נתנה את הסכמתה לשימוש בתמונתה ביישומון הנתבעת.

האם עילת התביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות התיישנה

21. עדותו של מנהל הנתבעת לגבי מועד השקת היישומון כללה סתירות כך שלא ברור מה המועד המדויק בו הושק היישומון. בין יתר הגרסאות העיד אלו, כי תמונת התובעת פורסמה בשלהי שנת 2015, בחודש 09/15. בנסיבות אלו, מושתקת הנתבעת מלטעון, כי עילת התביעה מכוח חוק הגנת הפרטיות התיישנה, שכן לא חלפו שנתיים מאז התאריך הנ"ל ועד למועד הגשת התביעה דן בחודש 5/16. התוצאה היא דחיית טענת ההתיישנות.

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 16-05-1041 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

האם זכאית התובעת לפיצוי מכח ס' 2(4) לחוק הגנת הפרטיות

22. עיינתי בתמונת התובעת ביישומון, בכל הכבוד הראוי, אינני סבור כי יש בה כדי להשפיל או לבזות את התובעת. זאת, מכיוון שבימינו אין זה חריג לראות ברחוב נשים וגברים לבושים בגופיות, חולצות או בגדים עליונים אחרים החושפים את כתפיהם/הן. כמו כן, אני דוחה את טענת התובעת, כי פרסום תמונתה ביישומון המיועד לקידום עסקיה של מסעדת המבורגרים, יש בו כדי להשפילה או לבזותה. המדובר במסעדה מוכבדת המוקמת בקריית המדע ברחובות ואין כל זילות בפרסום עסקיה, כמובן לאחר קבלת אישור המצולם מראש ורצוי גם בכתב.

לפיכך, אני דוחה את טענת התובעת כי היא זכאית לקבלת פיצוי מכח ס' 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.

האם זכאית התובעת לקבלת פיצוי מכח ס' 2(6) לחוק הגנת הפרטיות.

23. אני קובע כי הנתבעת זכאית לקבלת פיצוי בגין הפגיעה בפרטיותה, בניגוד להוראת ס' 2(6) לחוק הגנת הפרטיות האוסר "שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח". זאת, גם כאשר לא מדובר באישיות ציבורית או ידועה. ראה לעניין זה ת"א (שלום ת"א) 32631-07 (גל ואח' נ' אמריקנה אינס ישראל בע"מ). לכן, אני קובע כי העובדה שהתובעת היא אדם אנונימי ולא ידוענית, אינה מעלה ואינה מורידה לעצם הפגיעה בפרטיותה.

24. יש לקחת בחשבון שנפסק כי תכלית חוק הגנת הפרטיות היא לפצות בגין עוגמת הנפש הנגרמת עקב הפגיעה בפרטיות ולא בגין נזק כלכלי. ראה בעניין זה ע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ. אריאל מקדונלד פד נח(4) 314 בע' 346.

25. אני דוחה את טענת הנתבעת כי בענייננו, לא מתקיימת החלופה שבס' 2(6) לחוק הגנת הפרטיות הואיל ולא הוכח כי הופק רווח כלשהו כתוצאה מפרסום התמונה. די בכך שהתמונה פורסמה באתר מסחרי שמטרתו הפקת רווח עבור הנתבע. בעניין זה נקבע כי :

"סעיף 2(6) קובע מפורשות כי מה שנחשב לפגיעה בפרטיות הוא מטרת הפרסום ולא תוצאתו, דהיינו, די שהפרסום נעשה לשם רווח הגם שבפועל לא הופק רווח, על מנת להכנס תחת כנפי סעיף זה. זהו הפירוש היחיד אשר ניתן לתת לסעיף 2(6), שאם לא כן, ואם היה בדעת ב"כ הנתבעים, היה ניסוחו חייב להיות שונה באופן שיציג נאמנה את דרישת הרווח הממשי, לדוגמא – "שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו אשר הופק מהם רווח". תוספת המילה "לשם" לפני "רווח" מבהירה חד-משמעית כי מדובר בכוונת רווח ואין נפקא מינה אם הופק הרווח בפועל, אם לאו".

ת"א (שלום ת"א) 19080/91 (ברקוביץ ואח' נ' עיתונות מקומית בע"מ ואח' בע' 3 לפסה"ד).

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

האם זכאית התובעת לקבלת פיצוי בגין הפרת זכויותיה בהתאם לחוק עשיית עושר ולא במשפט.

26. חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 מגדיר את חובת ההשבה :

1. "א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת

הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר להלן -

המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי

אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה..."

27. מלשון הס' כאמור לעיל, ניתן להסיק כי לצורך קבלת הפיצוי, על התובעת מוטל הנטל להוכיח כי הנתבעת הרוויחה כתוצאה מפרסום תמונתה. בתביעה שלפנינו, התובעת לא עתרה לבימ"ש בבקשה למתן צו למתן חשבונות לנתבעת. זאת, כדי להוכיח את ההפרש הכספי בין רווחיה במהלך התקופה בה פורסמה תמונתה ביישומון ובו התקופה בה היישומון פורסם ללא תמונת התובעת. התובעת לא הציגה תשתית ראייתית מספקת שיש בה כדי להוכיח שהנתבעת התעשרה כתוצאה מפרסום תמונתה.

28. סבורני, כי במקרה דנן, למרות האמור לעיל, פטורים אנו מלהכריע בסוגיית הרווח. זאת, מכיוון שהתעשרות הנתבעת אינה באה לידי ביטוי רק ברווח שהפיקה או לא הפיקה, אלא בחיסכון של התשלום לתובעת עבור צילומה ועל כך היא זכאית לקבלת פיצוי ולו גם על דרך האומדנה.

(ראה ת"א (שלום ב"ש) 23288-03-12 דבורניקוב ואח' נ' אחים נטע בע"מ (14.10.2018)).

השיהוי בפעולת התובעת להסרת תמונתה מיישומון הנתבעת

29. לצורך בחינת עוצמת הפגיעה בתובעת, יש לקחת בחשבון כי לאחר שנודע לה על פרסום תמונתה ביישומון, היא לא פנתה באופן מידי לנציגי הנתבעת, בדרישה להסרת תמונתה מהיישומון.

"ש. למה מחודש פברואר עד לחודש מאי, אז הגשת את התביעה, לא פנית לאף אחד

מהמסעדה, בשיחת טלפון, בכתב, או באמצעות מכרים משותפים בבקשה להסרת

תמונתך?

ת. קודם פניתי למשפחה שלי, הובכתי, לא ידעתי מה לעשות, הייתי בשוק, סיפרתי

להוריי מה קרה, והחלטנו להגיש את התביעה. דיברתי עם חברים וזה מה שיש לי

לעשות" (ש' 16-19 ע' 7 לפרוטוקול)

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 16-05-1041 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

- 1
2 הסברי התובעת לשיהוי אינם משכנעים. השיהוי של מספר חודשים בין מועד הידיעה לבין
3 מועד הגשת התביעה דנן, מעיד על כך שהתובעת לא ראתה בהסרת הפרסום כדבר הטעון
4 טיפול מיידי. היה מצופה מהתובעת, כאדם סביר, לנקוט פעולות מיידיות להסרת הפרסום
5 כגון פניה בכתב או טלפונית למנהל הנתבעת בדרישה להסרה מיידיית של הפרסום. לחלופין,
6 הגשת תביעה לבימ"ש למתן צו להסרת הפרסום וכו'.
7
8 30. כשנשאלה גב' בארי, חברתה של התובעת, האם ידוע לה כיצד פעלה התובעת לאחר קבלת
9 ההודעה ממנה היא השיבה שהתובעת קיבלה את הידיעה על הפרסום בהפתעה. כשנשאלה
10 האם התובעת פנתה לנתבעת בדרישה להסרת תמונותיה מהיישומון השיבה, **"היא לא פנתה,**
11 **כי היא לא ביחסים אתם"** (שו' 11-3 ע' 11 לפרוטוקול). הסבר זה, אינו משכנע כלל, שכן לצורך
12 הגנה על זכויותיה לא נדרש היה מהתובעת להיות בקשר שוטף עם הנתבעת מעבדתה לשעבר.
13
14 31. התובעת טענה, כי בניגוד לטענת מנהל הנתבעת, ידוע לה מידיעה אישית, כי אף עובדים אחרים
15 שצולמו לא ידעו שייעשה שימוש מסחרי בתמונותיהם. אולם, התובעת לא טרחה לזמן מי
16 מהם כדי לאמת את גרסתה.
17
18 32. מנגד, בכתב הגנתה טענה הנתבעת כי התובעת ידעה על מטרת הצילומים ואף נתנה הסכמתה
19 לפרסומם ברבים. מנהל הנתבעת לא הציג נימוק משכנע לכך שכמסעך וותיק ומנוסה, לא
20 טרח לקבל מהתובעת אישור מפורש בכתב על הסכמתה לשימוש בתמונותיה. כמו כן,
21 הנתבעת, לא זימנה למתן עדות ולו עובד אחד לצורך אימות גרסתה כי מנהלה הודיע לכל
22 העובדים על הצילומים ועל מטרתם.
23

המשמעות של הימנעות בעל דין מהבאת ראיה או עדות שיש בה כדי לאמת את גרסתו

- 24
25 33. כידוע, הימנעות מהבאת ראיה בכלל ואי העדת עד רלוונטי בפרט יוצרת הנחה לרעת הצד
26 שאמור היה להזמין (ע"א 641/87, קלוגר נ. החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ
27 פ"ד מד(1) 245, 239 [1990])
28
29 וכי "מעמידים בעל דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה שהיא לטובתו, ואם נמנע
30 מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו ואין לכך הסבר סביר - ניתן להסיק, שאילו
31 הובאה הראיה הייתה פועלת הימנעות בעל דין מלהביא לעדות ראיה עדות כנגדו"
32 (ע"א 55/89, קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ. טלקאר חברה [פורסם בנבו]).
33
34 לאור מחדלי שני הצדדים, אני קובע כי אין בהם כדי להטות את הכף לטובת צד זה או אחר.
35
36

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

34.

סי' 29(א) 'לחוק הגנת הפרטיות' קובע כדלקמן:

" במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 4' רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ בלא הוכחת נזק."

בעת קביעת סכום הפיצויים רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולים, כדלקמן:

א. בין היתר, רשאי בית המשפט להפחית מגובה הפיצוי כאשר הנתבע לא התכוון לפגוע בפרטיות ראה סי' 22 (2) לחוק וכאשר נקט בצעדים להפסקת הפרסום ראה סי' 22(3) לחוק.

ב. אין מדובר בצילומים שנעשו בהיחבא, במצלמה נסתרת, אלא בצילומים שנעשו לעין כל. התובעת הייתה מודעת לצילומים ואף שיתפה פעולה עם הצלם המקצועי שהגיע לזירת הצילומים במסעדה.

ג. התובעת לא מצאה לנכון לוודא היטב עם מנהלי הנתבעת ועם הצלם, מהי מטרות הצילומים ולבקש כי הצילומים יפורסמו רק לאחר קבלת אישור מראש ובכתב ממנה. מנגד, הנתבעת לא טרחה לקבל מראש ובכתב את אישורה של התובעת לעשיית השימוש בתמונותיה.

ד. אין מדובר בתמונה אשר פורסמה בכוונה לפגוע או לבזות את התובעת.

ה. התובעת לא פעלה כמצופה ממנה, באופן מיידי, להסרת תמונתה מהיישומון ורק לאחר שיהוי של מס' חודשים ממועד ידיעתה על הפרסום, הגישה את התביעה דנן.

ו. אין חולק על כך שתמונת התובעת הוסרה מהיישומון, לאחר הגשת התביעה דנן.

ז. התובעת לא הוכיחה כי נעשה שימוש בתמונתה לצורך פרסום מסעדת התובעת באמצעי מדיה אחרים נוסף על היישומון.

ח. לא ברור מהו משך הזמן בו נעשה שימוש בתמונתה של התובעת ביישומון, אם כי מעדות מנהל הנתבעת רבת הסתירות, ניתן להסיק כי מדובר בחודשים ספורים.

בית משפט השלום ברחובות

09 ינואר 2020

תא"מ 1041-05-16 אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ

35. לאחר שקילת מכלול הראיות ועדויות הצדדים בתיק, סבורני, כי, יש לפסוק לתובעת פיצוי כוללני (גלובלי). לכן, מתייטר הצורך בהכרעה במחלוקת בין הצדדים בשאלה: האם התובעת זכאית לקבל פיצוי מכוח חוק אחד בלבד או מכוח חוקים נוספים. זו הסיבה לכך, שלא דנתי בנפרד בשאלת הפיצוי בגין הפגיעה בקניינה של התובעת בניגוד להוראות חוק כבוד האדם וחירותו.

סוף דבר

36. לאור כל האמור לעיל, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובעת כדלקמן:
א. פיצוי בסך כולל של 15,350 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ב. החזר אגרות בימ"ש כפי ששולמו בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום הוצאתן ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ג. שכר טרחת עו"ד בסך כולל של 4,250 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור על פסק הדין לבימ"ש מחוזי מרכז בלוד בתוך 45 ימים מיום קבלתו.

המזכירות תמציא את העתק פסק הדין לב"כ הצדדים

ניתן היום, י"ב טבת תש"פ, בהעדר הצדדים.

אייל דוד, רשם בכיר

